

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونگه ولت

برگردان از: رضا نافعی

۰۳ جنوری ۲۰۲۱

فرا تر از یک جنگ تجاری

ایالات متحده در شرف از دست دادن برتری فناوری خود در مقابل چین است. این مطلب به ریشه یابی این پدیده می‌پردازد.

بایدن می‌خواهد با پنبه سر چین را ببرد!

ایالات متحده یک درگیری جدی و خطرناک را به جمهوری خلق چین تحمیل کرده است. به این درگیری عنوان «جنگ تجاری» داده شده است: واشنگتن برای آن که بتواند میزان دالری را که به ظرفیت تولید چین وارد می‌شود بهتر کنترل کند، از بیجینگ می‌خواهد بهای ارز خود را بالا ببرد: واقعیت این است که این یک جنگ تجاری است که رخ می‌دهد و دلیل آن هم این است که ایالات متحده آمریکا برتری علمی و فنی خود را از دست داده است.

برتری فنی

پیشرفت‌های فن آوری چین می‌تواند منجر به پیشی گرفتن چین بر یک نسل در غرب شود. توسعه جمهوری خلق چین مبتنی بر دو عامل است: ۱- سرمایه‌گذاری در آموزش عالی ۲- اتخاذ توانایی فناوری از شرکت‌هایی است که برای تولید کالا به آن کشور آمده‌اند.

در سال ۲۰۱۸، برای اولین بار، دانشمندان چینی مقالات علمی بیشتری نسبت به هم‌تایان خود در ایالات متحده منتشر کردند و شرکت های چینی بیش از شرکت های امریکائی ثبت اختراع کردند. شرکت های فناوری چینی اکنون محصولاتی تولید می کنند که به نظر می رسد از محصولات ایالات متحده، اروپا و جاپان پیشرفته تر هستند. نمونه هایی از این موارد «G5» سیستم ناوبری ماهواره ای «Beidou»، قطارهای سریع السیر و روبات ها هستند. تلاش های ایالات متحده برای حمله به کنسرن های مخابراتی چینی Huawei و ZTE، کمتر به دلائل اقتصادی و بیشتر به دلائل سیاسی است، به دلائل سیاسی است که ایالات متحده مانع فروش میکرو تراشه های شرکت های غربی به شرکت های چینی شده است و این سیاستی است که احتمالاً نتیجه معکوس خواهد داد. دولت چین با تخصیص یک صندوق خصوصی و یک صندوق دولتی با ۱۴ میلیارد دلار سرمایه بر حمایت های خود از بخش فناوری، افزوده است.

عرضه اولیه عمومی سهام IPO، شرکت بین المللی ساخت نیمه هادی ها در شانگهای- پیشروترین شرکت تراشه سازی چین - ۷.۵ میلیارد دلار سرمایه گرد آورد. در نتیجه چنین بودجه ئی و پیشرفت های علمی خاص خود، آشکار شده است که چین بزودی می تواند از شرکت های تراشه سازی ایالات متحده پیشی بگیرد.

تهدید های مکرر به جنگ

دولت ایالات متحده به جای رقابت در سطح اقتصادی، سعی دارد با استفاده از توان دیپلماتیک و نظامی خود چین را منزوی سازد. این اصل درگیری است. دولت ایالات متحده فشار نظامی خود را در مرزهای شرقی چین افزایش داده است.

این موارد شامل احیای مذاکرات امنیتی به اصطلاح چهار ضلعی («چهارگانه») بین استرالیا، هند، جاپان و ایالات متحده امریکا، ستراتیژی هند و اقیانوس آرام ایالات متحده امریکا (سند اصلی آن «بازیابی مزیت» است - به زبان المانی: دستیابی به برتری) و توسعه طیف وسیعی از سلاح های جدید، از جمله سلاح های سایبری.

از جمله احیای مذاکرات امنیتی میان چهار کشور، که معروف به مذاکرات «چهار ضلعی» یا «چهار گانه» است. این کشورها عبارتند از استرالیا، هند، جاپان و ایالات متحده امریکا (این ستراتیژی امریکا در برابر چین است که سند آن «بازیابی مزیت یا دستیابی به برتری» نام دارد) که در عین حال شامل توسعه و تکامل بخشیدن به طیف وسیعی از سلاح های جدید از جمله سلاح های سایبری است.

گرانینگ یا مرکز ثقل این ستراتیژی عبارت است از: هانگ کانگ، سین کیانگ، تایوان و به تصویر کشیدن وپروس بیماری همه گیر «کرونا» و آن را «ویروس - چین» نامیدن. البته آنچه فاقد اهمیت است ارائه شواهد، اسناد و مدارک است آنچه اهمیت دارد به کار گرفتن افکار مندرس نژاد پرستانه و ضد کمونیستی برای تخریب چهره چین است.

شیوه ای که امریکا درین جنگ در پیش گرفته شیوه جنگ متعارف نیست، بلکه یک جنگ ترکیبی است. در چنین جنگی الزاماً ضروری نیست که امریکا زرادخانه کامل ارتش خود را به کار گیرد تا اثر بخش باشد، جنگ ترکیبی جنگی است که از طریق کنترل اطلاعات و جریان های مالی و همچنین به کار گرفتن وسایل غیرقانونی مانند خرابکاری انجام می شود. ما می بینیم که ایالات متحده از تکنیک های جنگ ترکیبی علیه ایران و ونزوئلا استفاده می کند، اما نه تنها علیه این دو کشور بلکه علیه حدود سی کشور دیگر در سراسر جهان این شیوه را به کار گرفته است، بخشی از این روش استفاده از تحریم های غیرقانونی و یک جانبه است.

کشتی های جنگی امریکائی با تهدید کشتی های چینی و تبدیل یک پشه دیپلماتیک به یک فیل شبه جنگی ، گشت های خود را در بحیره جنوبی افزایش داده اند. هر مسأله ای – هانگ کانگ یا تایوان – به یک مسأله بالقوه خطرناک تبدیل شده ، دیپلمات ها خارج شده اند و راکت های مافوق صوت آزمایش شده اند. به نظر می رسد در محافل دیپلماتیک و نظامی در ایالات متحده و چین امری عادی شده است که هرگونه اشتباه در بحیره چین جنوبی می تواند منجر به برخوردی خارج از کنترل تبدیل گردد.

اروپا – از جمله المان – تا حد زیادی به ایالات متحده پیوسته است. هیچ بحث جدی مبنی بر این که سرمایه گذاری چین و استعداد های مردم چین سبب شده اند تا سلطه فناوری ایالات متحده ضعیف شود وجود ندارد و همچنین هیچ بحثی در مورد استفاده ایالات متحده از ارتش خود برای حل مشکلاتی که اساساً مشکل اقتصاد آن است نیز وجود ندارد. آنچه از هم اکنون روشن است این است که برخورد جوزف بایدن، رئیس جمهور بعدی امریکا، با چین آنقدر مبتذل نخواهد بود که برخورد ترمپ بود ولی این هم روشن است که سیاست امریکا در برابر چین نیز تغییر نخواهد کرد. مقابله با این جنگ ترکیبی که ایالات متحده به چین تحمیل می کند ، به عهده کشور های جهان است. درباره نویسنده مقاله:

ویجی پراشاد Vijay Prashad

– نویسنده این مقاله- در تاریخ ۹ جنوری ۲۰۲۱ ساعت ۳:۴۵ بعدازظهر در بیست و ششمین کنفرانس روزا لوکزمبورگ در برلین حضور خواهد داشت و در مورد وضعیت فعلی هند و درگیری بین ایالات متحده و چین سخن خواهد گفت.

او مدیربخش تحقیقات اجتماعی در مؤسسه سه قاره هند است.

آخرین کتاب وی با عنوان « گلوله های واشنگتن» در سال جاری با پیشگفتاری از ایوو مورالس رئیس جمهور بولیوی – که در ۱۰ نومبر ۲۰۱۹ مجبور به کناره گیری از مقام خود گشت- منتشر شده است.

آینده ما